

volání dovoditi se snaží, nýbrž jest z toho usouditi, že pro zařazení vagonu s hořlavými látkami při posunu ve stanici nebyl dán úmyslně žádný předpis, a že to bylo přenecháno rozumné úvaze dráhy, poněvadž při posunu, který se děje pomalu, je jiskření a zvýšení jisker proudem vzduchu nepatrné, takže s nebezpečím spojeným za posunu hořlavé látky na otevřeném voze ve stanici musí již dle všeobecného ustanovení čl. 90 ž. př. ř. odesílatel počítati a dráha za škodu při tom povstalou podle uvedeného zákonného ustanovení neručí.

Čís. 13779.

Duchovní správce církve nebo náboženské společnosti nekongruální (náboženské společnosti israelské v Čechách, na Moravě a ve Slezsku) nemá zákonný nárok proti své církvi (náboženské společnosti) na vyplacení části dotace ve smyslu §§ 196 a násl. vládního nařízení ze dne 17. července 1928 čís. 124 sb. z. a n.

Exekuce zabavením a prikázáním pohledávky takového duchovního správce z důvodu kongruových požitků jest nepřípustná.

(Rozh. ze dne 20. září 1934, R II 267/34.)

K vydobytí peněžité pohledávky navrhla vymáhající věřitelka povolení exekuce zabavením a prikázáním k vybrání pohledávek, příslušejících dlužníku proti Svazu židovských náboženských obcí z důvodu kongruových požitků. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud k rekursu poddlužníka exekuční návrh zamítl. **Důvody:** Exekuce předpokládá podle § 294 ex. ř. peněžitý nárok proti poddlužníku, jehož však v tomto případě není. Ve smyslu zák. čís. 122/1926 a prov. nař. čís. 124/28 nemá povinný právní nárok proti poddlužníku na doplatek kongruy, ježto rozvržení paušálních kongruových příplatků je ponecháno jednotlivým nekongruovým církvím.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Náboženská společnost israelská není v Čechách, na Moravě a ve Slezsku náboženskou společností kongruální (§ 1 vládního nařízení ze dne 17. července 1928 čís. 124 sb. z. a n.). Vztahuje se proto na náboženské obce israelské § 5 tak zv. kongruového zákona ze dne 25. června 1926 čís. 122 sb. z. a n. Podle tohoto zákonného ustanovení a podle §§ 196 a 198 vládního nařízení čís. 124/28 sb. z. a n. dostane se náboženské společnosti israelské k úhradě osobních potřeb duchovních správců (rabínů) ze státních prostředků paušální dotace, které smí býti použito jen na doplnění platů a odpočivného a zaopatřovacích požitků jejího duchovenstva. Podle § 199 (3) vl. nař. č. 124/1928 sb. z. a n. provedou náboženské společnosti, tedy i náboženská společnost israelská rozdělení dotace podle volného svého uvážení, takže dlužník nemá zákonný nárok proti poddlužníku na vyplacení části této dotace. Byl proto právem rekursním soudem zamítnut exekuční návrh stěžovatelky na zabavení a prikázání pohledávky dlužníka z důvodu kongruových požitků.